Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **ODLOČBA št. 253/2003/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 6. februarja 2003

o sprejetju akcijskega programa za carino v Skupnosti (Carina 2007)

(UL L 36, 12.2.2003, str. 1)

spremenjen z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Odločba (ES) št. 787/2004 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004	L 138	12	30.4.2004

▼B

ODLOČBA št. 253/2003/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 6. februarja 2003

o sprejetju akcijskega programa za carino v Skupnosti (Carina 2007)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izkušnje, pridobljene pri prejšnjih programih na carinskem področju, zlasti Carina 2002, iz Odločbe št. 210/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 1996 o sprejetju akcijskega programa za carino v Skupnosti (Carina 2000) ([4]), kažejo na velik interes Skupnosti za nadaljevanje in celo razširitev tega programa. Novi program bi moral temeljiti na dosežkih prejšnjih programov. Izhajajoč iz prejšnjih programov je bila opredeljena potreba po bolj osredotočenih in merljivih ciljih.

(2) Novi program bi moral upoštevati Sporočilo Komisije in Resolucijo Sveta z dne 30. maja 2001 o strategiji za carinsko unijo ([5]).

(3) Carinske uprave imajo pomembno vlogo pri varovanju interesov Skupnosti, zlasti njenih finančnih interesov, za zagotavljanje enakovredne ravni zaščite državljanov Skupnosti in gospodarskih subjektov na kateri koli točki carinskega območja Skupnosti, kjer potekajo carinske formalnosti, ter z namenom prispevati k sposobnosti podjetij Evropske unije biti konkurenčna na globalnem trgu. V tem smislu naj bi se carinska politika Skupine za carinsko politiko stalno prilagajala razvoju, s čimer se zagotovi, da nacionalne carinske uprave delujejo tako uspešno in učinkovito, kakor bi delovala ena sama uprava.

(4) Ta odločba mora določiti cilje za izvajanje programa ter prednostne naloge za naslednjih pet let, hkrati pa nudi podporo in dopolnjuje ukrepe, ki so jih države članice sprejele na carinskem področju. Izvajanje tega programa bodo kot partnerice usklajevale in organizirale Komisija in države članice v okviru skupne politike, ki jo pripravi Skupina za carinsko politiko.

(5) Zavezanost Skupnosti procesu pristopa držav kandidatk zahteva zagotavljanje praktičnih sredstev s katerimi lahko carinske uprave teh držav od dneva svojega pristopa izvajajo celo vrsto nalog, predpisanih z zakonodajo Skupnosti, vključno z upravljanjem bodočih zunanjih meja. Zaradi doseganja tega cilja bi moral biti ta program odprt za države kandidatke.

(6) Za doseganje ciljev tega programa je na voljo cela vrsta instrumentov, vključno s komunikacijskimi sistemi in sistemi za izmenjavo informacij, upravljavskimi skupinami, projektnimi skupi-

([1]) UL C 126 E, 28.5.2002, str. 268.
([2]) UL C 241, 7.10.2002, str. 8.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 3. septembra 2002 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 16. decembra 2002.
([4]) UL L 33, 4.2.1997, str. 24. Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 105/2000/ES (UL L 13, 19.1.2000, str. 1).
([5]) UL C 171, 15.6.2001, str. 1.

▼B

nami, primerjalnimi analizami, izmenjavami uradnikov, seminarji, delavnicami, spremljanjem stanja, zunanjimi ukrepi in usposabljanjem. V zvezi s poklicnim usposabljanjem člen 150 Pogodbe jasno določa, da se pri dejavnostih Skupnosti v celoti upošteva odgovornost držav članic za vsebino in organizacijo poklicnega usposabljanja.

(7) Pri ukrepih na carinskem področju morajo imeti prednost izboljšanje nadzora nad bojem proti goljufijam, zniževanje stroškov gospodarskih subjektov zaradi usklajevanja s carinsko zakonodajo ter priprava na širitev. Skupnost mora torej biti sposobna, da v okviru svojih pooblastil nudi podporo ukrepom carinskih uprav držav članic, vsaka možnost za upravno sodelovanje, ki ga omogočajo predpisi Skupnosti, pa bi morala biti izkoriščena v celoti.

(8) Zaradi vedno večje globalizacije trgovine, razvoja novih trgov ter sprememb v načinih in hitrosti pretoka blaga morajo carinske uprave okrepiti medsebojne odnose in odnose s podjetji v Skupnosti, pravnimi in strokovnimi krogi ter zunanjetrgovinskimi gospodarskimi subjekti.

(9) Že v zgodnji fazi programa bi se morali določiti kazalci, da se zagotovi učinkovit sistem za celovito ocenjevanje programa. Za vsak ukrep bi bilo treba določiti kazalce, da se izmeri uspešnost in učinkovitost upravljanja programa.

(10) Nujno je, da carinske uprave še naprej izkoriščajo možnosti za razvoj informacijske in komunikacijske tehnologije za učinkovitejše in dostopnejše elektronske storitve, ki bodo znižale stroške gospodarskih subjektov ter spodbujale evropsko konkurenčnost in učinkovitejši enotni trg.

(11) Ta odločba za celoten čas trajanja programa določa finančni okvir, ki predstavlja prednostni referenčni okvir v smislu točke 33 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 6. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in izboljšanju proračunskega postopka [1] za proračunski organ med letnim proračunskim postopkom.

(12) Ukrepi, potrebni za izvajanje te odločbe, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil [2] –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

POGLAVJE I

PODROČJE UPORABE IN CILJI

Člen 1

Določitev programa

Določi se večletni akcijski program Skupnosti (Carina 2007), v nadaljnjem besedilu „program“, za obdobje od 1. januarja 2003 do 31. decembra 2007 v podporo in dopolnitev ukrepov, ki jih izvajajo države članice za zagotavljanje učinkovitega delovanja notranjega trga na carinskem področju.

[1] UL C 172, 18.6.1999, str. 1.
[2] UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

Člen 2

Sodelovanje v programu

1. Sodelujoče države so države članice in tiste države iz odstavka 2, ki dejansko sodelujejo v programu.

2. V programu lahko sodeluje vsaka država, priznana kot država kandidatka za pristop k Evropski uniji, v skladu z ustreznimi roki in pogoji za takšno sodelovanje.

Člen 3

Cilji

1. V okviru upravljanja carinske unije so cilji programa zagotoviti, da carinske uprave držav članic:

(a) izvedejo usklajene ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se dejavnosti na carinskem področju ujemajo s potrebami notranjega trga Skupnosti, tako da se izvaja strategija, določena v prej navedenem Sporočilu Komisije in Resoluciji Sveta o strategiji za carinsko unijo;

(b) delujejo vzajemno in izvajajo svoje naloge tako učinkovito, kakor da bi bile ena sama uprava, ter dosegajo enakovredne rezultate na vsaki točki carinskega območja Skupnosti;

(c) izpolnjujejo zahteve, ki so posledica globalizacije in vedno večjega obsega trgovine, ter prispevajo h krepitvi konkurenčnega okolja Evropske unije;

(d) zagotavljajo potrebno zaščito finančnih interesov Evropske unije ter nudijo varno okolje za njene državljane;

(e) sprejemajo potrebne ukrepe za pripravo na širitev in v podporo vključevanju novih držav članic.

2. Skupen pristop glede carinske politike se stalno prilagaja novemu razvoju dogodkov v partnerstvu med Komisijo in državami članicami v Skupini za carinsko politiko, ki jo sestavljajo vodje carinskih uprav iz Komisije in držav članic ali njihovi predstavniki. Komisija Skupino za carinsko politiko redno obvešča o ukrepih, ki se nanašajo na izvajanje programa.

Člen 4

Prednostne naloge programa

Za izvajanje programa se določijo naslednje prednostne naloge:

(a) znižati stroške gospodarskih subjektov za usklajevanje s carinsko zakonodajo preko ukrepov, kot je izboljšanje standardizacije, ter razviti odprto in pregledno sodelovanje z gospodarstvom;

(b) opredeliti, razviti in uporabiti najboljše delovne prakse, zlasti na področju naknadnih kontrol, analize tveganja in poenostavljenih postopkov;

(c) vzpostaviti sistem merjenja učinkovitosti držav članic v carinskih upravah;

(d) podpirati ukrepe za preprečevanje nepravilnosti, npr. s hitrim zagotavljanjem informacij o nadzoru carinarnicam na mejah;

(e) izboljšati standardizacijo in poenostaviti carinske postopke, sisteme in nadzor;

(f) izboljšati usklajevanje in sodelovanje med laboratoriji, ki izvajajo analize za carinske namene, s čimer se zlasti zagotovi enotno in jasno uvrščanje v carinsko tarifo v celotni Evropski uniji;

▼B

(g) podpirati oblikovanje elektronskega carinskega okolja s carinskimi postopki brez papirne dokumentacije ter stalen dostop gospodarskih subjektov do carin preko razvoja komunikacijskih sistemov, skupaj s potrebnimi zakonskimi in upravnimi spremembami;

(h) zagotoviti delovanje obstoječih komunikacijskih in informacijskih sistemov ter po potrebi razvoj in vzpostavitev novih sistemov;

(i) izvajanje dejavnosti, ki bodo nudile podporo carinskim službam držav kandidatk pri njihovi pripravi na pristop;

(j) pomagati tretjim državam pri modernizaciji carinskih služb in postopkov;

(k) razviti skupne ukrepe za usposabljanje in organizacijski okvir za usposabljanje na carinskem področju, ki bi ustrezali potrebam, izhajajočim iz dejavnosti programa.

POGLAVJE II

DEJAVNOSTI PROGRAMA

Člen 5

Komunikacijski sistemi in sistemi za izmenjavo informacij

1. Komisija in sodelujoče države zagotovijo, da naslednji komunikacijski sistemi in sistemi za izmenjavo informacij, skupaj s priročniki in vodiči, delujejo v tolikšni meri, kot je to potrebno po zakonodaji Skupnosti:

(a) skupno komunikacijsko omrežje/skupni sistemski vmesnik (CCN/CSI) v obsegu, ki je potreben za podporo delovanju sistemov, določenih v tem odstavku;

(b) sistem za razširjanje podatkov (DDS);

(c) nov računalniško podprt tranzitni sistem (NCTS/NSTI);

(d) informacijski sistem za integrirano tarifo Skupnosti (TARIC);

(e) informacijski sistem za prenos žigov o poreklu in pošiljanje žigov o tranzitu (TCO/TCT);

(f) Evropski carinski seznam kemičnih snovi (ECICS);

(g) sistem evropskih zavezujočih tarifnih informacij (EBTI/RTCE);

(h) sistem upravljanja tarifnih kvot in nadzorstva (TQS);

(i) sistem oprostitve pri aktivnem oplemenitenju (IPR);

(j) sistem vrednosti na enoto;

(k) informacijski sistem o opustitvah;

(l) drugi obstoječi IT sistemi Skupnosti na carinskem področju, da se zagotovi njihova kontinuiteta.

2. Komisija lahko v partnerstvu z državami članicami vzpostavi dodatne komunikacijske sisteme in sisteme za izmenjavo informacij, za katere meni, da so potrebni.

3. Skupnostne komponente komunikacijskih sistemov in sistemov za izmenjavo informacij so strojna oprema, programska oprema in mrežne povezave, ki so za vse sodelujoče države enotne, da se zagotovi medsebojna povezanost in medobratovalnost sistemov, ne glede na to, ali so vgrajeni v prostorih Komisije ali imenovanega podizvajalca ali pa v prostorih sodelujočih držav ali imenovanega podizvajalca. Komisija sklene potrebne pogodbe, s katerimi zagotovi delovanje teh komponent.

4. Neskupnostne komponente komunikacijskih sistemov in sistemov za izmenjavo informacij sestavljajo nacionalne podatkovne baze, ki so

▼B

del teh sistemov, mrežne povezave med skupnostnimi in neskupnostnimi komponentami ter takšna programska in strojna oprema, za katero sodelujoča država meni, da je primerna za popolno delovanje navedenih sistemov povsod v njeni upravi. Sodelujoče države bodo zagotovile stalno delovanje neskupnostnih komponent ter njihovo medobratovalnost s komponentami Skupnosti.

5. Komisija v sodelovanju s sodelujočimi državami usklajuje tiste vidike vzpostavljanja in delovanja skupnostnih in neskupnostnih komponent sistemov in infrastrukture, ki so navedene v odstavku 1.

Člen 6

Primerjalna analiza

Primerjalna analiza se lahko izvede tako, da se vključi ena ali več sodelujočih držav ali drugih tretjih držav, zlasti večjih trgovinskih partneric Skupnosti, z namenom izboljšati učinkovitost carinskih uprav na posebnih področjih.

V tej odločbi „primerjalna analiza“ pomeni primerjavo delovnih metod ali uporabo dogovorjenih, skupnih kazalcev za ocenjevanje učinkovitosti, ki se uporabljajo za opredeljevanje razlik v izvedbi, ter vključenih postopkov z namenom deliti izkušnje in se učiti iz dobre prakse, da se povečata uspešnost in učinkovitost.

Člen 7

Izmenjave uradnikov

1. Komisija in sodelujoče države v podporo ciljem programa organizirajo izmenjave uradnikov iz carinskih uprav. Vsaka izmenjava je osredotočena na poseben vidik carinskega dela ter je dobro pripravljena in jo naknadno ocenijo zadevni uradniki in organi. Izmenjave so lahko operativne narave ali pa so njihov cilj posebne prednostne dejavnosti.

2. Kadar je to potrebno, sodelujoče države storijo vse potrebno, da omogočijo delovanje izmenjanih uradnikov v službi gostiteljici. V ta namen se izmenjanim uradnikom dovoli opravljanje formalnosti, ki se nanašajo na njim zaupane naloge. Če je to potrebno zaradi okoliščin in zlasti zato, da se upoštevajo posebne zahteve pravnega sistema vsake sodelujoče države, lahko pristojni organi v sodelujočih državah omejijo navedeno dovoljenje.

3. V času izmenjave so uradniki pri opravljanju svojih nalog civilnopravno enako odgovorni kot nacionalni uradniki organov gostiteljev. Za uradnike, ki sodelujejo v izmenjavi, veljajo ista pravila o poklicni zaupnosti kot za nacionalne uradnike države gostiteljice.

4. Komisija in sodelujoče države lahko v podporo ciljem tega programa organizirajo izmenjave tudi z drugimi tretjimi državami.

5. Sodelujoče države na zahtevo Komisije občasno pripravijo ocene izmenjav, vključno z vplivom na njihovo upravo.

Člen 8

Seminarji, delavnice in projektne skupine

Komisija in sodelujoče države organizirajo seminarje, delavnice in konference, na katerih sodelujejo uradniki sodelujočih držav in Komisije ter, po potrebi, drugi področni strokovnjaki. Seminarjev, delavnic in konferenc se lahko udeležujejo tudi uradniki iz drugih uprav, kadar je to primerno glede na cilje dejavnosti.

Komisija lahko v partnerstvu z državami članicami oblikuje projektne skupine za izvedbo posebnih nalog, ki jih je treba zaključiti v določenem roku.

▼B

Člen 9

Usposabljanje

1. Z namenom spodbujati strukturirano sodelovanje med nacionalnimi organi za usposabljanje in uradniki, pristojnimi za usposabljanje na carinskem področju v upravah, sodelujoče države v sodelovanju s Komisijo:

(a) določijo standarde usposabljanja, razvijajo obstoječe programe usposabljanja in po potrebi pripravijo nove programe, s čimer oblikujejo skupno jedro za usposabljanje uradnikov na področju carinskih predpisov in postopkov Skupnosti, da jim omogočijo pridobitev potrebnih skupnih poklicnih spretnosti in znanj;

(b) po potrebi ponudijo udeležbo na tečajih usposabljanja, ki jih vsaka sodelujoča država pripravi za svoje uradnike, tudi uradnikom iz vseh sodelujočih držav;

(c) razvijejo potrebna skupna orodja za usposabljanje in vodenje usposabljanja na carinskem področju, vključno z razvojem organizacijskega okvira.

2. Sodelujoče države zagotovijo tudi, da se njihovi uradniki udeležijo osnovnega in nadaljnjega usposabljanja, potrebnega za pridobitev skupnih poklicnih spretnosti in znanj v skladu s skupnimi programi usposabljanja, ter jezikovnega usposabljanja, potrebnega za navedene uradnike, da dosežejo zadosten nivo jezikovne usposobljenosti.

Člen 10

Ukrepi spremljanja stanja

1. Komisija v partnerstvu z državami članicami in po potrebi ob tesnem posvetovanju z gospodarskimi subjekti uredi potrebno za spremljanje posebnih področij carinskih predpisov in postopkov Skupnosti.

2. Takšno spremljanje stanja izvajajo skupne ekipe, ki jih sestavljajo carinski uradniki iz držav članic in Komisije. Te ekipe glede na vsebinska vprašanja ali glede na regionalni pristop obiščejo različne točke na carinskem območju Skupnosti, kjer carinske uprave izvajajo svoje naloge. Ob koncu teh obiskov ekipe pripravijo poročilo v katerem opredelijo in analizirajo najboljše delovne metode in opažene težave pri izvajanju predpisov ter po potrebi vključijo predloge za prilagoditev predpisov Skupnosti in delovnih metod za izboljšanje učinkovitosti carinskih dejavnosti v celoti. Ta poročila strokovnjakov se posredujejo državam članicam in Komisiji.

Člen 11

Zunanji ukrepi v obliki tehnične pomoči in usposabljanja

1. Komisija zagotovi koordinacijo usposabljanja in tehnične pomoči ter sodelovanja Skupnosti in držav članic z upravami tretjih držav, s čimer jamči povezanost ukrepov Skupnosti, tako zunanjih kot notranjih.

2. Komisija zagotovi tudi izvedbo usposabljanja in tehnično pomoč ter dejavnosti sodelovanja, ki so namenjeni:

(a) državam kandidatkam, da se jim omogoči usklajevanje s carinsko zakonodajo Skupnosti. Posebna pozornost se nameni medomrežnemu povezovanju carinskih informacijskih in tehnoloških sistemov;

(b) tretjim državam v podporo pri njihovi modernizaciji carinskih uprav, da se izboljšajo pogoji za razvoj zakonitega trgovanja ter sodelovanje s carinskimi upravami v Evropski uniji.

▼B

Člen 12

Drugi ukrepi

Komisija lahko v partnerstvu z državami članicami razvije in uporabi vse druge ukrepe, potrebne za izpolnjevanje ciljev programa.

Člen 13

Določanje ciljev in kazalcev

Vsi ukrepi, ki jih je treba sprejeti v okviru tega programa, imajo opredeljene cilje, merljive kazalce, ki omogočajo primerno ocenjevanje, in jasno navedbo pričakovanih stroškov ter so oblikovani tako, da se z rezultati dosežejo pričakovani učinki ukrepa.

POGLAVJE III

FINANČNE DOLOČBE

▼M1

Člen 14

Financiranje

1. Finančni okvir za izvajanje tega programa v obdobju od 1. januarja 2003 do 31. decembra 2007 je 165,55 milijona EUR. Znesek 128,79 milijona EUR se nameni za obdobje do 31. decembra 2006.

2. Za obdobje, ki se začne 1. januarja 2007, predlagani znesek šteje za potrjenega, če je v zadevni fazi skladen s finančnim načrtom, veljavnim v obdobju, ki se začne s 1. januarjem 2007.

3. Letno dodeljena sredstva odobri proračunski organ v okviru finančnega načrta.

▼B

Člen 15

Izdatki

1. Izdatki, potrebni za izvedbo programa, se razdelijo med Skupnost in sodelujoče države v skladu z odstavkoma 2 in 3.

2. Skupnost krije naslednje izdatke:

(a) stroške razvoja, nakupa, vgradnje in vzdrževanja skupnostnih komponent komunikacijskih sistemov in sistemov za izmenjavo informacij, predvidenih v členu 5, ter stroške vsakodnevnega obratovanja skupnostnih komponent, vgrajenih v prostorih Komisije, ali komponent imenovanega podizvajalca;

(b) potne stroške in dnevnice, ki nastanejo pri udeležbi sodelujočih držav na primerjalnih analizah, izmenjavah uradnikov, seminarjih, delavnicah in projektnih skupinah, usposabljanjih ter spremljanjih stanja iz členov 6 do 10;

(c) stroške organizacije seminarjev in delavnic;

(d) stroške, ki se nanašajo na ukrepe iz členov 11 in 12.

Komisija v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti [1] določi pravila, ki se nanašajo na plačilo stroškov ter jih sporoči sodelujočim državam.

3. Sodelujoče države krijejo naslednje izdatke:

[1] UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

▼B

(a) vse stroške, razen stroškov iz 2(a), ki se nanašajo na vzpostavitev in delovanje neskupnostnih komponent komunikacijskih sistemov in sistemov za izmenjavo informacij, predvidenih v členu 5, ter stroške vsakodnevnega obratovanja skupnostnih komponent navedenih sistemov, vgrajenih v njihovih prostorih ali prostorih imenovanega podizvajalca;

(b) razliko med izdatki, ki jih plača Skupnost v skladu z 2(b), 2(c) in 2 (d), ter dejanskimi stroški dejavnosti;

(c) stroške, ki se nanašajo na osnovno in nadaljnje usposabljanje, vključno z jezikovnim usposabljanjem njihovih uradnikov, kakor je določeno v členu 9(2).

Člen 16

Finančni nadzor

Sklepi o financiranju in vsi sporazumi ali pogodbe, ki izhajajo iz te odločbe, so predmet finančnega nadzora in, po potrebi, revizij Komisije na kraju samem, v katere je vključen Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in Računskega sodišča. Za vsa nepovratna sredstva na podlagi te odločbe je potreben vnaprejšnji pisni sporazum upravičencev. V sporazumu je navedeno, da upravičenci sprejmejo revizijo Računskega sodišča glede uporabe dodeljenih sredstev.

POGLAVJE IV

DRUGE DOLOČBE

Člen 17

Izvedba

Ukrepi, potrebni za izvedbo tega programa, se sprejmejo v skladu s postopkom upravljanja iz člena 18(2).

Člen 18

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za Carino 2007 (v nadaljnjem besedilu „odbor“).

2. Kadar se sklicuje na ta odstavek, se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 19

Ocena in poročila

1. Komisija v sodelovanju s sodelujočimi državami ta program stalno ocenjuje. Ocenjevanje se izvede na podlagi poročil iz odstavka 2 in posebnih dejavnosti ter temelji na obrazcu, merilih in kazalcih, določenih v prvem letu programa.

2. Sodelujoče države Komisiji pošljejo:

(a) najkasneje do 30. junija 2005 vmesno poročilo o uspešnosti in učinkovitosti programa in

(b) najkasneje do 31. decembra 2007 končno poročilo o uspešnosti in učinkovitosti programa.

3. Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu:

▼B

(a) najkasneje do 31. decembra 2005 vmesno poročilo z oceno uspešnosti in učinkovitosti programa;

(b) najkasneje do 30. junija 2008 končno poročilo o učinkih programa.

Ta poročila se v vednost predložijo tudi Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.

4. V končnem poročilu iz odstavka 3 se analizira napredek, dosežen pri vsakem programskem ukrepu ter vključuje analizo prednosti in slabosti vseh vrst računalniško podprtih carinskih sistemov, vključenih v delovanje notranjega trga. Poročilo navaja vse koristne predloge, da se zagotovi enako ravnanje za vse gospodarske subjekte na carinskem območju Skupnosti in da zbiranje informacij služi ustrezni zaščiti finančnih interesov Skupnosti.

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta odločba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2003.

Člen 21

Naslovniki

Ta odločba je naslovljena na države članice.

Ta odločba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.